

РЕШЕНИЕ

№ 25722

гр. София, 03.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 05.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **9064** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 118, ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).
Образувано е по жалба на В. Ц. Ц. от [населено място], действащ чрез адв. А. Б. В. срещу Решение №1040-21-453/22.08.2024г., издадено от Директора на ТП на НОИ - С. град, с което е отхвърлена жалба с вх. №1012-21-898/16.08.2024г. срещу Разпореждане №214-00-15213- 9/15.08.2024г. на длъжностно лице по чл. 54ж от КСО. Жалбоподателят оспорва наличието на сочените от органите основания за възстановяване на полученото обезщетение за безработица от него за периода от 04.12.2023г. до 31.05.2024г. по повод на придобитото право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, тъй като не са налице нови документи и данни по см. на чл.114, ал.2, т.2, настъпили след изплащането на обезщетението) от КСО, даващи основание за връщане на добросъвестно получени от В. Ц. осигурителни плащания (ПОБ). По подробно изложени съображения прави искане съдът да отмени решението и респ. да отмени разпореждане № 214-00-15213-9 от 15.08.2024г. на длъжностно лице

по чл. 54ж от КСО, с което е разпоредено жалбоподателят да възстанови добросъвестно полученото ПОБ за периода от 04.12.2023г. до 31.05.2024г. вкл. Претендира се присъждане на адвокатско възнаграждение.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ-С. град, чрез процесуалния си представител юрк. В. оспорва жалбата като неоснователна по мотивите изложени в оспореното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема за установено следното:

Със заповед № 1015-21-17 от 27.01.2023г. директорът на ТП на НОИ е възложил изпълнението на функциите на административни органи по чл. 54ж, ал.1 и ал.3 и чл. 54ж, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал.1 и ал. 2 от КСО на конкретно посочени длъжностни лица, сред които и Г. Г. и П. П..

С разпореждане № 214-00-15213-1 от 25.10.2023 г., на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1, чл. 54б, ал. 1 и чл. 54в, ал. 1 от КСО на жалбоподателя е отпуснато ПОБ, считано от 10.10.2023 г. до 09.08.2024 г. в размер на 76.73 лв. дневно. Въз основа на това разпореждане, за периода от 04.12.2023г. до 31.05.2024г. жалбоподателят е получил ПОБ в размер на общо 9284.33лв. Така при 22 работни дни в месеца обезщетението за месец е достигало 1688.06лв.

Видно от удостоверение № 2165—22-27 от 08.12.2023г на ТП на НОИ, на 04.12.2023г. жалбоподателят е внесъл осигурителни вноски в размер на 5559.84лв. за осигурителен стаж от 30.08.1981г. до 29.08.1984г.

По повод на подадено от жалбоподателя заявление за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст от 30.05.2024г. с разпореждане № [ЕГН] на длъжностното лице по пенсионното осигуряване му е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст считано от 30.05.2024г. – от момента на подаване на заявлението, т.е. от 30.05.2024г. Пенсията е в размер на 1969.73лв. (следователно обезщетението за безработица на месец на жалбоподателя е било в по-нисък размер от размера на възможната пенсията).

С писмо от 30.07.2024г. с вх. № 1019-21-17726#7 от 31.07.2024г. директорът на дирекция „Пенсии“ е уведомил началникът на отдел „ПОБГВ“ при ТП на НОИ – С. - град, че при отпускане на пенсия на В. Ц. Ц. е установено, че Ц. е придобил право на

пенсия за осигурителен стаж и възраст на 04.12.2023г.

С разпореждане № 214-00-15213-6 от 31.07.2024г. е постановено прекратяване на отпуснато на жалбоподателя ПОБ, поради придобиване от жалбоподателя на право за осигурителен стаж и възраст, считано от 04.12.2023г.

С друго разпореждане от същата дата на длъжностното лице по чл. 54ж от КСО – разпореждане № 214-00-15213-7 от 31.07.2024г., е постановено Ц. да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 04.12.2023г. до 31.05.2024г. в размер на 9284.33лв. Фактическото основание за издаване на разпореждането е формулирано така: „поради отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст от 04.12.2023г.“, а като правно основание е посочена нормата на чл. 54е, ал. 4 във връзка с чл. 54е, ал. 3 от КСО.

Разпореждането е оспорено по административен ред, като по този повод е постановено решение № 1040-21 от 426 от 14.08.2024г. на директора на ТП на НОИ, който е „приел жалбата за основателна“ и е върнал преписката за ново произнасяне съобразно дадените указания без да отмени изрично оспореното пред него разпореждане. В мотивите на решението е прието, че погрешно е посочено основанието за постановяване на акта, като изрично е коментирано, че жалбоподателят само е придобил право на пенсия на 04.12.2023г., а не че му е отпусната такава пенсия на 04.12.2023г.

С разпореждане № 214-00-15213-8 от 15.08.2024г. на длъжностното лице по чл. 54ж от КСО е постановена „отмяна“ на невлязлото в сила разпореждане № 214-00-15213-7 от 31.07.2024г. на длъжностното лице по чл. 54ж от КСО, очевидно, за да се преодолее липсата на отменителен диспозитив в решението на директора на ТП на НОИ по отношение на разпореждане № 214-00-15213-7 от 31.07.2024г.

С разпореждане № 214-00-15213-9 от 15.08.2024г. на длъжностното лице по чл. 54ж от КСО е постановено Ц. да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 04.12.2023г. до 31.05.2024г. вкл. в размер на 9284.33лв. Фактическото основание за издаване на разпореждането е формулирано така: „поради получени нови данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане – получено писмо вх. № 1019-21-17726#7 от 31.07.2024г. от дирекция „Пенсии“, във връзка с предотвратяване на неоснователно отпускане на парични

обезщетения, а като правно основание е посочена нормата на чл. 114, ал.3 и във връзка с чл. 114, ал.2, т. 2 от КСО.

Това разпореждане е било оспорено по административен ред и по този повод е постановено и решение № 1040-21 от 453 от 22.08.2024г. на директора на ТП на НОИ, с което жалбата срещу разпореждането е отхвърлена. Добросъвестността при получаване на обезщетението не се поставя под въпрос от страна на директора на ТП на НОИ.

Решението е съобщено на 30.08.2024г., а жалбата до съда е подадена на 12.09.2024г.

Фактите по делото не са спорни. Спорът е правен и се свежда до това дали ли е основание за връщане на добросъвестно полученото обезщетение за безработица за периода от 04.12.2023г. до 31.05.2024г.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна в предвидения от закона срок срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. При издаването му е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Не се установяват съществени процесуални нарушения при постановяването му, нито може да се приеме, че решението е постановено при превратно упражняване на власт. Съдът намира, че оспореното решение не е съобразено с материалния закон в частта, с която е потвърдено разпореждането Цекон да върне полученото обезщетение за безработица за 119 дни от всички посочени 121, а именно за дните в рамките на периода от 04.12.2023г. до 29.05.2024г. включително. В тази част разпореждането е издадено без годно фактическо и правно основания. За дните 30.05. и 31.05.2024г. разпореждането е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Основанията за този извод се откриват в нормата на чл. 54е от КСО, именувана „Възстановяване на добросъвестно получено парично обезщетение за безработица“, чрез която са уредени изчерпателно хипотезите, в които добросъвестно получените парични обезщетения за безработица се възстановяват от получилите ги лица. Те са следните:

- Изплатените парични обезщетения за безработица се възстановяват от лицата

за периода на полученото обезщетение за оставане без работа поради незаконно уволнение, определено съгласно нормативен акт.

- Изплатените парични обезщетения за безработица се възстановяват от лицата за периода, за който им е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България, или пенсия за старост в друга държава, пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168, и за периода, през който са получавали парично обезщетение за временна неработоспособност, за бременност и раждане или обезщетение за оставане без работа, определено съгласно нормативен акт.

Идеята на законодателя е ясна – обезщетението за безработица да не се получава в рамките на един и същи период заедно с другите посочени обезщетения или осигурителни плащания. Редакцията на нормата ясно показва, че основание за възстановяване на добросъвестно получени суми като обезщетение за безработица е в частност отпускането на пенсия за осигурителен стаж и възраст, а не придобиване на правото на такава пенсия. Една от възможните причини за това законодателно решение вероятно е обстоятелството, че моментът на възникване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст не винаги е безспорен.

Само за два от периода, за който е постановено жалбоподателят да възстанови добросъвестно полученото обезщетение за безработица, той е получавал и пенсия за осигурителен стаж и възраст. Това са дните 30.05.2024г. и 31.05.2024г. В останалите периоди жалбоподателят не е получавал пенсия за осигурителен стаж и възраст едновременно с обезщетение за безработица и постановяването на връщане на полученото обезщетение е лишено от фактическо и правно основание.

По изложените съображения съдът приема, че оспореното решение на директора на ТП на НОИ С.-град е незаконосъобразно и следва да бъде отменено в частта, с която е потвърдено разпореждането за възстановяване на полученото добросъвестно обезщетение за безработица за периода от 04.12.2023г. до 29.05.2024г. вкл. в размер на 9130.87лв. и респ. да се отмени разпореждането в тази му част. В останалата си част жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена – по отношение на решението на директора на ТП на НОИ С.-град в частта, с която е потвърдено разпореждането за възстановяване на полученото добросъвестно обезщетение за безработица за периода

от 30.05.2024г. до 31.05.2024г. вкл. в размер на 153.46лв.

При този изход от спора жалбоподателят има право на разноси и следва да се постави на обсъждане претенцията на пълномощника на жалбоподателя за присъждане на адвокатско възнаграждение по повод на оказаната безплатна правна помощ на жалбоподателя, на основание чл. 38, ал.1, т. 3 от ЗА. Нормата на чл. 38, ал. 2 на ЗА предвижда, че ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноси, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение. По тези съображения ТП на НОИ следва да плати на пълномощника на жалбоподателя на основание чл. 8, ал.1, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения сумата в размер на 1213лв.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, трето отделение, 15 - ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №1040-21-453/22.08.2024г., издадено от Директора на ТП на НОИ – С. - град по жалба на В. Ц. Ц. от [населено място], действащ чрез адв. А. Б. В., в частта, с която е отхвърлена жалбата срещу Разпореждане № 214-00-15213-9/15.08.2024г. на длъжностно лице по чл.54ж от КСО за възстановяване на полученото добросъвестно обезщетение за безработица за периода от 04.12.2023г. до 29.05.2024г. вкл. в общ размер на 9130.87лв.

ОТМЕНЯ Разпореждане № 214-00-15213-9/15.08.2024г. на длъжностно лице по чл.54ж от КСО за възстановяване от В. Ц. на полученото добросъвестно обезщетение за безработица за периода от 04.12.2023г. до 29.05.2024г. вкл. в общ размер на 9130.87лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата ѝ част.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14– дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: